

Ο καπιταλισμός στην προσπάθειά του να επαναρρυθμιστεί, διανύοντας μια από τις δομικές κρίσεις του, αναιρεί κεκτημένα και περνάει επίσημα από το **δήθεν "κράτος πρόνοιας"** και σε ένα νέο **"κράτος ασφάλειας"**, που θα είναι απόλυτα σύμφωνο με τις επιταγές του κεφαλαίου, ελέγχοντας κάθε έκφανση της καθημερινότητάς μας, με πολύ πιο απόλυτους όρους. Παράλληλα με την επίθεση που δέχεται κάθε κοινωνικός θεσμός, έτσι και το πανεπιστήμιο αναδιαρθρώνεται και εντατικοποιείται. **Το πανεπιστήμιο παράγει εξειδικευμένη εργατική δύναμη, αναπαράγει τις ταξικές αντιθέσεις και την κυρίαρχη ιδεολογία και δεν είναι ένας "ναός της γνώσης", όπως πιστεύουν πολλοί.** Έτσι, στη βάση του νεοφιλελευθερισμού, ο οποίος περιλαμβάνει την ξεκάθαρη πια σύνδεση πανεπιστημίου και καπιταλιστικής διαδικασίας, μπορούμε να αντιληφθούμε καλύτερα τη συστηματοποιημένη προσπάθεια του κράτους να φτιάξει ένας πανεπιστήμιο στα πρότυπα του εξωτερικού, έντονα από το 2006 και μετά. Ένα πανεπιστήμιο πλήρως **εμπορευματοποιημένο, αποστειρωμένο**, με εντατικοποίηση των σπουδών και της εξειδίκευσης και απ' το οποίο όλο και περισσότεροι περισεύουν.

Από τα πιο γενικά σε σχέση με τις σπουδές, όπως την αναθεώρηση του άρθρου 16 ή τις αλλαγές κάθε χρόνο στα **προγράμματα σπουδών**, μέχρι τις **μπάρες** στα πανεπιστήμια και τις **αστυνομικές εισβολές** στις σχολές (εισβολή στις 28/12/12 στην ασοεε και πιο ειδικά στην Πάτρα με την εκκένωση του καταυλισμού των ρομά στο πανεπιστήμιο και εν συνεχεία με την εκκένωση του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού στο ΤΕΙ), ένα `νέο` πανεπιστήμιο δημιουργείται: **"καθαρό", "ασφαλές" και πλήρως ελεγχόμενο** και στο οποίο οι όποιες αντιστάσεις θα καταστέλλονται πιο εύκολα και άμεσα (στο πλαίσιο αυτό άλλωστε εντάσσεται και ο αρχικός αποκεντρωμένος σχεδιασμός των μοντέρνων ανεπιστημίων, προκειμένου να προσομοιάζουν πιο πολύ σε "campus" κατά τα δυτικά πάντα πρότυπα). Μιλάμε δηλαδή για μία ενιαία κατάσταση που ως τέτοια πρέπει και να απαντηθεί. Μια κατάσταση "εξορθολογισμού", όπως την ονομάζουν, σε όλους τους τομείς. Έναν εξορθολογισμό, όμως, που εν τέλει σημαίνει απολύσεις, επιστρατεύσεις, εντατικοποιήσεις, υποχρηματοδοτήσεις, συγχωνεύσεις, καταστολή για όποιον και όποια δε χωράει στα σχέδια τους ή πάει κόντρα σ' αυτά.

Σ' όλα αυτά έρχονται να προστεθούν και οι αξιολογήσεις των πανεπιστημίων. Έτσι είδαμε μια τεράστια προσπάθεια να διατηρηθούν καθαροί οι τοίχοι της σχολής, **να βάφεται η γραμματεία με ιδιαίτερη προσοχή απ' αυτούς που την ίδια στιγμή απολύουν το προσωπικό της** και άλλα τραγελαφικά. Είδαμε επίσης (σ' άλλες σχολές, σύντομα και στη δική μας), "έμπειρους" καριέριστες να βγάζουν λόγους για το πώς πρέπει να συνδεθούν οι σπουδές με την αγορά εργασίας και για το πόσο σημαντική είναι η ανταγωνιστική και ατομικιστική κουλτούρα για τους φοιτητές "που θέλουν να πετύχουν".

11 ΒΛΟΜΑΔΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ

Σ' ένα τέτοιο κλίμα εντάσσονται και οι απολύσεις των διοικητικών. Το ελληνικό κράτος, έπειτα από την άγρια καταστολή στις απεργίες, τις επιστρατεύσεις και το κλείσιμο της ερτ, έθεσε σε διαθεσιμότητα 1.349 διοικητικούς από 8 πανεπιστήμια. **Για ένα πανεπιστήμιο, που θα κοστίζει λίγο για το κράτος (απολύσεις, μετακύλιση του κόστους φοίτησης στις πλάτες μας) και θα ικανοποιεί όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα τις ανάγκες της αγοράς εργασίας (εξειδίκευση, ενδυνάμωση σχολών που έχουν άμεση σχέση με την αγορά εργασίας).**

Στη βάση της ταξικής αλληλεγγύης και της σύνδεσης των αγώνων, στεκόμαστε στο πλευρό των διοικητικών, αντιλαμβανόμενοι ότι η επίθεση της κυριαρχίας είναι συνολική και μόνο συνολικά μπορεί να πολεμηθεί. Κοινωνικά κομμάτια, που ίσως δεν είχαν ξαναβρεθεί στο κόσμο του αγώνα, επέλεξαν να συλλογικοποιήσουν τις αντιστάσεις τους αντιλαμβανόμενοι την επίθεση που δέχονται.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Στα πλαίσια της εντατικοποίησης της εκπαίδευσης αλλά και της εξειδίκευσης της γνώσης, εντάσσονται και οι αλλαγές κάθε χρόνο στο πρόγραμμα σπουδών. Η στοχοθεσία είναι μάλλον ξεκάθαρη, την διατύπωσε ο Πανέτσος στην παρουσίαση του φετινού προγράμματος σπουδών: **3 χρόνια φοίτηση** όπως στο εξωτερικό. Μαθήματα που δεν έχουν άμεση σχέση με την αγορά εργασίας, χάνονται στη διάρκεια των χρόνων (π.χ. φωτογραφία, εικαστικά, κοινωνιολογικού ενδιαφέροντος μαθήματα). Μένουν λίγα “χρήσιμα” (για την αυριανή μας σπουδαία καριέρα ως αρχιτέκτονες που μας υπόσχονται και που πολλοί δυστυχώς ονειρεύονται) μαθήματα, για τα οποία φορτωνόμαστε όλο και περισσότερες εργασίες και “projects”, που σημαίνει λιγότερος χρόνος και περισσότερη δουλειά μπροστά από μια οθόνη. **Αυτό φυσικά προσομοιάζει το κοντινό μας εργασιακό μέλλον, που εκτός κι αν έχεις μπαμπά, λεφτά και καβάτζα, θα γίνεις ένας ειδικευμένος εργάτης των 400 (και αν), οπότε καλό είναι να συνηθίζουμε.**

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΡΝΗΣΕΩΝ ΜΑΣ

Το πανεπιστήμιο (και όλη η κοινωνία) αναδιαρθρώνεται λοιπόν και μαζί μ' αυτό αναδιαρθρώνονται βίαια και οι ίδιες οι ζωές μας (τόσο των φοιτητών που δεν έχουμε αστικές καταβολές και έτοιμες καβάτζες, όσο και άλλων κοινωνικών κομματιών που συνδέονται με το πανεπιστήμιο, όπως οι εργαζόμενοι σ' αυτό, οι ρομά που είχαν βρει κάποια στέγη σ' αυτό αλλά πλέον δε χωράνε κ.α.). Σ' όλα αυτά εμείς δεν μπορούμε να μείνουμε αμέτοχοι. **Κάθε αγώνας στο πανεπιστήμιο αλλά και έξω από αυτό δεν πρέπει να διακρίνεται μόνο από συντεχνιακά αιτήματα, αλλά κι από μια αντίληψη σύνδεσης κάθε αγωνιζόμενου κομματιού, γιατί ακριβώς η επίθεση από κράτος και κεφάλαιο είναι συνολική.**

Αντιεραρχικά (δηλαδή όλοι και όλες μαζί, ισότιμα και χωρίς διαχωρισμούς και πεφωτισμένες ηγεσίες και πρωτοπορίες) και **αδιαμεσολάβητα** (από κόμματα, ΜΜΕ και άλλους θεσμούς), με όπλο μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση, να υπερασπιστούμε τουλάχιστον τα αυτονόητα (αν όχι να πάμε και ένα βήμα παραπέρα) – φυσικά εδώ **δεν αναπολούμε κάποιο “κράτος πρόνοιας”, αφού πιστεύουμε ότι κι αυτό ήταν ένας τρόπος διαχείρισης των “από τα κάτω” προς όφελος του καπιταλισμού. Μέσα από κινηματικές διαδικασίες και τη συλλογικοποίηση των αντιστάσεων και των διεκδικήσεών μας να μπούμε σε μια διαδικασία αγώνα όλης της τάξης μας, έναν αγώνα εν τέλει για την υπεράσπιση των ίδιων των ζωών μας απέναντι στα αφεντικά και το κράτος, για την απελευθέρωσή μας.**

αυτόνομο σχήμα ★ αρχιτεκτονικής